

DE VERSCHIJNINGSDAG VAN SRI RAMA

Sri Srimad Bhaktivedanta

Narayana Gosvami Maharaja

Mathura, 12 april 2000 – Het is vandaag een gunstige dag. Het is de Verschijningsdag van Sri Rama. Wie is Sri Rama? Hij is Krsna Zelf en Sita is Radhika Zelf. Krsna verscheen in de gedaante van Sri Rama om de principes van *mar-yada*, regulerende etiketten, te vestigen. Zijn metgezellen verschenen ook in Ramalila. Gopisvara Mahadeva manifesteerde zich als Hanuman en Baladeva verscheen als Laksmana. Satrugna en Bharata zijn ook manifestaties van Krsna, want ze zijn Zijn wapens. Ze zijn respectievelijk Sanka en Cakra. Sri Caitanya Mahaprabhu las en verheerlijkte Zelf het spel van Sri Rama.

Valmiki heeft het spel van Rama in detail beschreven. Hij was een *siddha mahatma*, een gerealiseerde ziel. In populaire Indiase verhalen wordt verteld, dat hij in zijn voorgaande leven een lid van de georganiseerde misdaad was, een huurmoordenaar. Op een gegeven moment kwam hij Narada Rsi tegen en door die ontmoeting werd zijn hart getransformeerd en werd hij een *sadhu*. Volgens de geschriften was Valmiki in feite de zoon van een groot rsi. Hij voerde lange tijd grote soberheid uit en werd perfect. Een van zijn leerlingen, een beroemde *rsi*, was Bharadraja. Ze gingen samen eens in de rivier een bad nemen. Nadat Valmiki zijn bad had genomen, zag hij een mannetje en vrouwtje kraunch-vogels in een boom zitten. Een jager schoot het mannetje met zijn pijl en boog, doodde hem en de vogel viel uit de boom. Valmiki werd boos en vervloekte deze jager op een spontane wijze, "Wat ben jij wreed! Hoe kon je dat doen? Mag al het geluk je verlaten, zodat je nooit meer in je leven gelukkig bent."

Toen Valmiki naar zijn *asrama* terugkeerde, dacht hij, "Waarom ben ik zo kwaad geworden? Ik word verondersteld een *rsi* te zijn en beheersing over mijn zintuigen te hebben. Leven en dood zijn zeer tijdelijke verschijnselen, dus waarom raakte ik van slag, toen ik dit zag? En hoe kwamen precies die woorden uit mijn mond?" Zijn woorden waren heel bijzonder. Ze hadden vier regels met hetzelfde

metrum, zoals de *slokas* in *Ramayana*. Daarom was hij verbaasd, dat deze specifieke woorden in dit specifieke metrum (ritme) uit zijn mond kwamen.

Sri Brahma verscheen toen en zei, "Je moet het spel van Sri Rama beschrijven in verzen met dit metrum. Valmiki antwoordde, "Hoe moet ik dat doen?" Op dat moment verscheen Narada Muni en gaf Valmiki initiatie. Hij zei, "Jij moet op het spel van Sri Rama in *samadhi* mediteren en door *bhakti* zal al dat spel zich in je hart manifesteren. Valmiki volgde die opdracht op en toen het spel zich in zijn hart manifesteerde, ging hij de *Ramayana* schrijven.

Valmiki was tegelijkertijd met Sri Rama op de planeet. Maar voordat Rama het grootste deel van Zijn spel had uitgevoerd, had Valmiki er al over geschreven, behalve één onderdeel – het moment dat Sita de grond in zakt. Waarom had hij hierover niet geschreven? Omdat hij het spel van Rama onderwees aan Luv en Kush. Als hij hen bij voorbaat had verteld, wat er met Sita ging gebeuren, waren ze helemaal in de war geweest. Zoals Vyasadeva *Srimad Bhagavatam* nooit heeft gepredikt, hetgeen Sukadeva Gosvami later in de hele wereld deed, zo onderwees Valmiki Rsi de *Rama-lila* aan Luv en Kush.

Maharaja Dasaratha is de eigenlijke vader van Rama, geboorte na geboorte, en Kausalya is Zijn moeder. Zij zijn eeuwigdurend vader en moeder van Krsna in zijn verschillende manifestaties. Yasoda en Nanda zijn niet-verschillend van Dasaratha en Kausalya.

Maharaja Dasaratha raakte flink op leeftijd en hij maakte zich zorgen, omdat hij geen zoon had gekregen. Daarom vroeg hij zijn geestelijk leermeester, Vasistha Rsi, om een *parestha yajna*, een offer voor het krijgen van een zoon, te houden. De helft van de *khir* (zoete rijstpap), die in de *yajna* werd geofferd, werd aan Kausalya gegeven, een kwart werd aan Kaikeyi gegeven en een kwart aan Sumitra.

Na gezette tijd kregen alle koninginnen een zoon – Kausalya kreeg Rama, Kaikeyi kreeg Bharata en Sumitra kreeg Lakshmana en Satrugna. Ze werden lief gehad, ze haalden kattenkwaad uit en ze gingen naar de *asrama* van Valmiki. Samen met Visvamitra Rsi gingen ze naar *siddha asrama* en daar maakten ze korte metten met twee demonen, die de offers van de *rsis* kwamen verstoren. Hij bevrijdde ook Ahalya, die door de vervloeking van haar echtgenoot in een steen was getransformeerd. Stel je voor, dat je een *amla*-vrucht in je hand hebt. Je kunt hem duidelijk zien liggen. Op dezelfde manier zag Valmiki door de genade van Narada al dit spel zo duidelijk, alsof het zich voor zijn ogen afspeelde.

Samen met Visvamitra en Lakshmana ging Rama naar Jankapuri voor de *svayambara* [huwelijkswedstrijd] van Sita-devi. Daar brak Hij de boog van Sri Siva, die Parasurama aan Maharaja Janaka had gegeven. Op dat moment verscheen Parasurama en vertoonde alle woede, die in zijn hart zat. Toen Rama de boog zonder moeite spande, begreep Parasurama, dat Sri Rama de *amsi* was, de eigenlijke

bron, waaruit hijzelf was voortgekomen. Sri Rama zei tegen hem, "Nu ik met deze boog in mijn handen sta, moet ik iets doden – hetzij jou, of de woede, die in je hart zit. Voorheen moest hij eerst witheet van woede zijn om al die demonische koningen te doden, die de aarde hadden bestuurd. Maar nu was dat werk klaar en daarom zei Rama, "Ik zou die woede in jou moeten doden." Parasurama bad, "Neem alsjeblieft die woede uit mijn hart weg." Nadat Sri Rama het had weggenomen, werd hij getransformeerd in een *rsi* en daarna voerde hij vele vormen van soberheid uit. Sri Rama en Sita-devi werden toen getrouwd en keerden terug naar Ayodhya.

Er zit een geheime betekenis achter het spel van Koningin Kaikeyi, die twee gunsten vroeg van Maharaja Dasaratha. Kaikeyi was niet wreed. Ze hield meer van Sri Rama dan van Bharata. Toen Rama een jong kind was, zat Hij op schoot bij Moeder Kaikeyi en vroeg, "Ik wil je iets vragen. Wanneer ik groot ben en na Mijn trouwdag naar huis terugkeer, denkt Mijn vader erover om Mij zijn koninkrijk te geven. Ik wil je vragen om het koninkrijk aan Bharata te geven en Mij voor veertien jaar het bos in te sturen." Toen ze dit hoorde, viel Kaikeyi flauw. Toen ze bijkwam, zei ze, "Zoiets wreeds kan ik niet doen." Maar toen zei Sri Rama, "Dit zal je toch moeten doen voor het welzijn van de hele wereld." En Kaikeyi stemde toe.

Er is nog een belangrijk punt in dit verband. Toen Koning Dasaratha met Kausalya trouwde, kreeg hij geen zonen bij haar. Hij trouwde daarna met nog 360 koninginnen, maar er kwam nog steeds geen zoon. Toen hij op een dag in het bos aan het jagen was, ging hij helemaal tot de grens van Afghanistan. Hij was erg vermoeid en ging daarom zijn vriend, Maharaja Kaikeya, bezoeken, de koning van dat hele gebied. Maharaja Kaikeya gaf zijn dochter de opdracht om de zorg voor de koning op zich te nemen. De volgende dag, toen hij zeer was ingenomen met haar dienstverlening, vroeg Maharaja Dasaratha hem, of hij zijn dochter, Kaikeyi, kon trouwen. De koning zei, "Ja, je kunt met haar trouwen, maar op één voorwaarde. Als zij een zoon krijgt, wordt die zoon de koning van jouw hele koninkrijk." Maharaja Dasaratha antwoordde, "Niets doet me een groter genoegen. Ik heb geen zoon, dus als zij een zoon krijgt, zal ik zeer verheugd zijn om hem mijn hele koninkrijk te geven." Dit was een andere reden, waarom Bharata de koning werd in plaats van Rama.

Maar er is nog een andere reden. Op een dag kwam Bharata's oom van moeders zijde [moeders broer] om hem te vragen of Bharata en Satrugna hem een paar dagen wilden vergezellen. In die tussentijd naderde Rama Navami, de Verschijningsdag van Sri Rama. Op die dag had de viering van Zijn verschijning plaats en had ook Zijn trouwdag plaats. Een dag eerder had Maharaja Dasaratha tegen Vasistha gezegd, dat hij zijn koninkrijk graag aan Rama wilde geven en Hem Yularaja wilde maken. Rama zou alle taken van Maharaja Dasaratha in zijn afwezig-

heid volbrengen en nadat hij de wereld had verlaten, zou Rama de koning worden. Iedereen was blij dit te horen. Vasistha zei, "Morgen, op Rama Navami, staan alle planetaire constellaties heel gunstig. Je moet Hem morgen de heilige inwijding geven." Er was geen tijd meer om met Bharata en Satrugna te overleggen. Maharaja Dasaratha dacht tevens, "Ik heb reeds beloofd mijn koninkrijk aan Bharata te geven. Dus hoe kan ik het ten overstaan van hem aan Sri Rama geven?"

Toen Kaikeyi het nieuws over de kroning van Rama hoorde, was ze zeer verheugd en gaf haar bloemenkrans aan haar dienstbode, Mantara. Onder invloed van de halfgoden en omdat Rama Zijn spel moest uitvoeren, werd de geest van Mantara kwaadaardig. Ze zei tegen Kaikeyi, "Hoe kom je zo dom? Als Rama koning wordt, wordt Bharata een dienaar en word jij een dienstbode. Je zal dan de rest van je leven Kausalya en Sri Rama moeten dienen." Aanvankelijk verzette Kaikeyi zich en werd niet door de woorden van Mantara beïnvloed. Maar toen herinnerde ze zich het verzoek van Sri Rama in Zijn jeugd – dat zij Maharaja Dasaratha moest vragen om Hem het bos in te sturen. Toen ze zich dit herinnerde, vermande ze zich. Ze ging naar Maharaja Dasaratha en vroeg hem om twee gunsten. Maharaja Dasaratha viel flauw. Toen Sri Rama hoorde, wat er was gebeurd, was Hij heel blij, dat Moeder Kaikeyi had gedaan, wat Hij haar had gevraagd. Hij kwam naar Maharaja Dasaratha en Koningin Kaikeyi en ze droeg Hem op naar het bos te gaan, waarbij ze te kennen gaf, dat het ook de wens was van Maharaja Dasaratha.

Toen Rama was verbannen en in Chitrakuta woonde, ging Bharata vergezeld van een massa inwoners daar naartoe om hem te vragen naar Ayodhya terug te keren. Op weg naar Rama kwamen ze langs de *asrama* van Baradvaja Rsi. Bharadvaja vroeg Bharata, "Wees alsjeblief voor een dag onze gast. Je moet rusten en *prasada* nemen." Maar Bharata antwoordde, dat hij met *lakhs* [duizenden] mensen was gekomen. "Zowat de hele bevolking van Ayodhya is met me meegekomen. Hoe kunnen zij allemaal in jouw *asrama* terecht?" Maar Bharadvaja zei, "Geef me alsjeblieft een kans je te dienen." Middels zijn mystieke vermogen manifesteerde Bharadraj een hele stad, die groter en rijker was dan Ayodhya. Voor iedere koningin was er een *raj-bhavan* [koninklijk vertrek]. Er waren zoveel verschillende soorten voedsel en toebereidingen – evenals bij het festival van *anakuta*. Er werden bergen *prasada* gecreëerd en iedereen werd bediend.

Kaikeyi ging ook naar Rama en zei, "Ik was degene, die om de gunst vroeg, dat je naar het bos werd verbannen. Aangezien ik degene was, die je vroeg te gaan, neem ik het bij deze terug. Nu vraag ik je om terug te komen." Sri Rama antwoordde, "Nee, die opdracht kwam niet alleen van jou. Jij en vader vroegen het alletwee. Vader is er niet meer en jij bent alleen de helft, vijftig procent. Ik weet niet, of het zijn wens is of niet. Dus ik kan niet teruggaan."

Er werd een vergadering gehouden, waarin Maharaja Janaka met Bharata sprak. Janaka Maharaja beschreef de betekenis van *prema*. Hij zei, dat ware liefde weet, wat de geliefde plezier doet. Janaka zei, "Als het de wens van Sri Rama is om hier te blijven, is het beter te doen wat Hij wil en niet te proberen jouw wil aan Hem op te leggen."

Rama, Lakshmana en Sita-devi reisden naar Chitrakuta. Daar voerde Rama *jalajali* uit, een wateroffer aan de voorouders. Eigenlijk was Maharaja Dasaratha nooit gestorven, dus uiteindelijk had het geen zin dat Hij dit deed. Maar aangezien Hij *narvata-lila*, menselijk spel, uitvoerde, offerde hij het water.

Sita en Rama gingen naar de *asrama* van Anasyua, die Sita een speciale '*angavastra*' gaf, waarmee haar lichaam nooit zou aftakelen, zelfs niet wanneer ze zou stoppen met eten. Dat is de reden, waarom haar lichaam in stand bleef, toen ze bij Ravana was en een jaar lang geen voedsel aannam, dat Ravana haar aanbood. Anasuya was de vrouw van Atri Muni, die grote soberheid had volbracht. Door deze soberheden waren Brahma, Visnu en Mahesa allemaal verschenen. Ze maakte, dat zij haar kleine kinderen werden en al hun vrouwen kwamen aan haar vragen om hen alsjeblieft te laten gaan.

Agastya Rsi gaf Rama de boog, waarmee Hij Ravana ombracht. Toen kwam Surpanaka en Lakshmana sloeg haar neus eraf. Toen vermoordde Rama Kara en Dusha. Kara betekent ezel. Daarna doodde hij een demoon genaamd Trisura. Toen kwam Ravana om de eer van Surpanaka te wreken. Hij ontvoerde Sita, Rama vermoordde Maricha, ze kwamen Sabari tegen en toen ontmoetten ze Hanuman in Kishkinda. Hanuman verscheen eerst aan Hen in de gedaante van een *brahmana* om te testen of ze werkelijk Rama en Lakshmana waren. Later ontmoette Sugriva Sri Rama in Rsimukha Parvat en daar sloten ze een vriendschapsverdrag. Nadat Sugriva aan Rama had uitgelegd, wat Bali hem had aangedaan, bracht Sri Rama Bali om.

<http://www.purebhakti.com/teachers/bhakti-discourses-mainmenu-61/19-discourses-2000/308-the-appearance-day-of-lord-sri-rama.html>

Nederlandse vertaling: 2017 Indira dasi

Publicatie: www.jayaradhe.nl